

עין משפט
נר מצוה

שֶׁהָא מִי פִּיָּא מְהֵל עֲרִיבִין
 הִלְיָה:
 שׁוּ ב' מִי פִּיָּא מְהֵל פְּסוּלִי
 הַמְּקוּדָשִׁין הִלְכָּה ד'
 ג' נְמִי פִּיָּא מְהֵל פְּתוּרָה
 הִלְכָּה ח':

מוסף רשמי

[illegible][illegible]

דבינו גרשום

יכול לא יהא בערך איש.
ראון מחמירא עליו
המספיקא: אבל יהא בערך
השעה דרעבה מחוץ
איש: שמי מין מוטוט.
רטוטוטם עמר מספיקא:
אזכר אש נקבה. דחביב
גבוי שלמים: דמי מין
מוטוטם סתא קריש
המספיקא: הועבר בעי.
המקצקא לעי: ראון
הומירא: עי כולו בתורין
ובני יונה מירר אש מלקן
אל חל עליוהי קריש מוכח
אלא כליה הויין ומטא
כרין אביה הכליעה. אלמא
רטוטוטם לא קריש למכוח:
שמי מכאן מוטוטם: לא

כבהמ' חולין לא מקדישין
למיתה והוא פורש לחיים
איכא למיד דטומטום קדוש

מב.

190] הערל (יבמות דף פה.) ואנדוויגטנס זכר ואיכא נ"מ"ד אף מאריה
בזחא ושוק"ו ואמר ר"א האם חייבין עליו סקילה [זכר] או כגוף
בדבריות בדבסמך דממעט מזכור טעמיה ואנדוויגטנס או מיתורא
ממעט ליה וי"ל דלפי מה שפירשתי דממעטא דמוס קא מעטט ליה יצא
דמסתברא ליה לאזווייה כ"ד ש"מ

מִיּוֹן דְּכוּמִיּוֹת מִתּוֹקְמָא לְגַמְרִי:
 (א) הַזֶּכֶּר הַזֶּכֶּר. וְאִם כֵּלָּה
 הַזֶּכֶּרִים נָמִי מִלִּי לְמַעַם
 וְאֶלְדִּירוּסוֹת מְהֻכָּר בְּמִקְוֵי לְעִינֵי
 עֵרְכִין וְכֵנָה צִפְרָק הַמִּפְלָה
 שְׂדָא (מ.ה.) בְּנֵי עוֹמֵטוֹס וְאֶלְדִּירוּסוֹת
 וְאִם לְזוֹבֵן אִזְּ אִזְּ שְׂדָמָא (א) עִיד
 לְדִישׁוֹת אֲחֵרוֹת יִשְׁרָאֵל דְּקִרְאֵי עוֹבָה
 כְּמִיבִי בְּצִבּוֹר כְּנוֹן (שְׁמוֹת) לֵד כֹּל
 מִתְּקָן מוֹכֵר וְטוֹלָא לְרִיבִי וְהָא לְדִמְרִי
 בְּפִקִּי (לְעִיל דְּאִי) אִשְׁרִי מִימָא
 רִי יוֹסִי הַלְלִיל שְׁמִי (א) הֵכֶּה דְּכִמִּי
 הַזֶּכֶּרִים (א) וְסִפְרִין וְלִגְמֵר מִימֵיהָ הָא
 מִימֵעַ רַחֲמָנָא הַזֶּכֶּרִים וְהָא מוֹקִיִּים (א)
 לְדִרְשָׁא אֲחֵרִיתִי וְיִלֵּל דְּכָל סְבִירָא
 כְּרַנְזוֹ מְחַרְדֵּי דִּהֲבָא:

אבל טומטום דברי הכ"ה ספיקא
הוא כו'. לאו מטעם דלא חמי
קרא למטויי ספיקא קאמר דר קהדא
קדושה מספיקא דגבי טומטום שז
מסא וזר מיס נקבה ידלג שיך
דכ"ה לעיל אלג לא מיסתבר ליה
לאלוואי מיטוטא בטומטום דחשיב
אזר וזר גמור או נקבה גמורה וז'
יחזק דפליג עליה דר קהדא לעיל
דקסבר דכריה הוא ואין קדושה
החלה עליו ואפילו נמצא וזר וא"ת
ואמאי לא פריך ארז קדוש מהאיסא
קדוש כד פערמינן (פמורה קד דה)
דאס וזר יקרב עולה ואס נקבה וזחי
שמינן קדושתם האס ילדו טומטום
דאסדוגיוטא אין קדושה חלה עליהם
ומפרש האס דקסבר ולדות קדשים
גבוהין הס קדושים דאי במעי אמן
בס קדושים הלא מפשיכו קדושה
דגס דאימיה ולרז קהדא דלאר
טומטום ספיקא הוא יהיה טומטום
קדושה אפי' ג' בהימן קדושים שהרי
לכ"ה זחי אס וזר יקרב עולה ואס
נקבה וזחי אס שמינן ואפי' ד' אפלי
למיר כמי מכלו טומטום י"ו אפלי

מִיִּסְרָן מִמֶּנּוּ וְיָלַד דָּרֵב חֲסֵדָה פִּי
יָמָה כִּי־יִוִּתָּן כְּפֹל עֲלֵיהֶם קְדוּשָׁה מִנו
וְיָאֵל אֵם זָכָר וְנָקְבָה וְהָאֵל דְּלֵא אֵלָם
הָאֵם וְנָקְבָה מִמֶּנּוּ חוּלִין דְּלֵא שִׁיךְ
לֵיה דְקֵאִי בִין אֲנָהֶם דְּחוּלִין בִּין
אֲבָהָה הֵימָּה חוּבֵר וְיָאֵל מִשְׁמֹנֶה
אֵל אֶבֶל מִזְכָּר לְחֹרֵידָה לֵאמֹר קִמְעַט
(קֵי) דְלֹאמֵר דָּר חֲסֵדָה לֵאמֹר לֵא
וְסַסֵּם סַפְרָא דִּי יִשְׂרָאֵל הָאֵל וְלִקְטָן
וְטוֹטָא וְחָפִי שִׁנָּה גִבִּי מִלֵּה דְכִמְיָ
לֵא לִרְךְ מִיעוּט לֵאמֹר מִמַּעֲטִין לֵא
דִּי רִיךְ יִתּוֹר לְרִכּוּתָן לֵאמֹר וְזִכְרָא
מִכְלָל וְזִכְרָא בְּלֵא שׁוּם מִיעוּט מִסְבָּרָא
לִיָּנוּ מִשׁוּם דְּהַסְבָּרָא הִימְיָ מַעֲטִין
וְיִטְרָךְ קֵרָא לְמַעוּטִי מִזְכָּר לֵאמֹר
וְיִדְהִיא דְעִרְכִּין (דִּי קֵי) רִי יִשְׂרָאֵל
אוֹמֵר הֵטוּמְטוּס וְאִמְדִּירוּטוּס מַעֲטִין
סְפִיל לֵיה דִּי יִשְׂרָאֵל לַעֲנִין קִדּוּשׁ אֵלָם
וְיִפִּי שִׁנָּה סַק אֲשֶׁה וְאֲשֶׁה סְפִילָה
וְיִפִּי דְהַסְמַע לֵא זְכוּתָא וְלַעֲנִין עִרְכִּין
אֲבִית הַבְּעִיָּה. הִיָּה דְלֵהֲקִרְנָה נָמִי
לִי הִירוּדָה שׁוּם רִישׁ אֲמִיָּה מִשְׁמֹנֶה
מִי לְטוּמְטוּס מַמַּעַט לְשִׁמְעֵה דְרִשׁ
הִי דִּפִּי (עֲטֵרָל דִּי פִּה) מַמַּעַט דְרִשׁ
מַמַּעֲטִינָא לֵיה זָכָר אֶבֶל נָקְבָה וְדֵאִי
חִיָּם שִׁמָּה נִהְפָּסָה וְזְכוּתָא לְנִקְבוֹת:
י

קדישם אינן קדישין במקומן ואם הקדישן ורצה להמיר
ועייל יתום, כי ההוא יתום דכי ילדו אמו היא פירש
אמו פרט ליתום: לימא כתנאי, הא מילתא דרב חסדא

על אלו מומין פרק ששי בכורות

יציאת דה"א נפקא לן ולא
פרש בפ' בהר סיני': אם
משום ספיקא לא ממעיט
וי משום צריה ממעיט ליה:

אמלה תניא ^א הוצר ^ב אלא טומטום ואנדרוניום
^ג סמי מיכן טומטום ת"ש יכול לא יהא בערך
איש אבל יהא בערך אשה ת"ל הוצר ^ד אם
נקבה ולא טומטום ואנדרוניום סמי מיכן
טומטום ת"ש ^ה אם זכר אם נקבה ^ו זכר ודאי
נקבה ודאית ולא טומטום ואנדרוניום סמי
מיכן טומטום ת"ש הוצר ולא נקבה כשהוא
אומר למטה ^ז זכר שאין ת"ל ^ח מה ת"ל להוציא
טומטום ואנדרוניום סמי מיכן טומטום ת"ש
^ט הנעבד והמוקצה והאתנן והמחיר וטומטום
ואנדרוניום כולן מטמאין בנדים אבית הבליעה
^י אומר טומטום ואנדרוניום אין מטמאין
בנדים אבית הבליעה שהיה ר"א אומר כל
מקום שנאמר זכר ונקבה אתה מוציא טומטום
ואנדרוניום מביניהם ועוף הואיל ולא נאמר
בזו זכר ונקבה אין אתה מוציא טומטום
ואנדרוניום מביניהם סמי מיכן טומטום ת"ש
^{יא} אלעזר אומר המרפה והכלאים ויוצא דופן
טומטום ואנדרוניום לא קדושים ולא מקדישין
ואמר שמואל ^{יב} לא קדושים בתמורה ולא
מקדישין לעשות תמורה סמי מיכן טומטום
ת"ש ר' אלעזר אומר חמשה לא קדושים ולא
מקדישין ואלו הן המרפה והכלאים ויוצא דופן
טומטום ואנדרוניום וכי תימא ה"נ סמי מיכן
טומטום הוו להו ארבעה אפיק טומטום ועילי
תותם לימא ^{יג} כתנאי רבי אלעאי אומר משום
ר' ישמעאל אנדרוניום בכור הוא וטמו עמו
וחכמים אומרים אין קדושה חלה עליו ר"ש בן
יהודה אומר משום ר"ש הרי הוא אומר ^{יד} הוצר
יכול מקום שנאמר זכר אינו אלא להוציא
טומטום ואנדרוניום וכי תימא סמי מיכן
טומטום ר"ש בן יהודה היינו רבנן אלא לאו
טומטום איכא בינייהו דת"ק סבר אין קדושה
חלה עליו אנדרוניום אבל טומטום ספיקא
הוא וקדוש מספיקא ואתא רבי שמעון
בן

וְדָבָר עוֹמֵט כְּכִרִּיָּה
 יֵצֵא דְחִימָה הַהוּא חֲנֹה
 בְּרִנָּה בְּתַרְאֵי: אֵלֶּה הֵם
 יֵדִי בְּמָקוֹם זְכוּרוֹת וְזֶכֶר
 הַפֶּסַח וְזְכוּרוֹת נִכְפַּל גִּידוֹ
 נִקְבָּה לְהוֹיֹת עַל נִקְבָּה
 וְרָשׁ

יהודה אחיה דמכמה בשנת
 אומר כן צברכין יעדן ומתי
 מי מניח דקדק' יהודה פני
 מה שנה דצברכין לךך
 דלמחרת צברק ערך קדק
 שוט אבל מילה קשיא וי"ל
 מן יתורא דכל זכר לרבינו
 מן הנקבה (לאוקומה)
 בקדושה פוטל' ר' יהודה
 מן מוקמין ועוד מנה דהדי
 שפירשמי תפרק הערל וי"ל
 ר' יהודה אומר אף
 וילעזין מילה (א) (ב) כ"א
 מזה: **יורבכמ**
 ח"ק עמא נקט ר"א
 דרבינאס ברבי הוא כמו
 מ"מ באדרבינאס די
 אף מלחמא במסא ושק
 נקט למי תמאס

מסמיקא

מסורת הש"ס

פרק ד' שנת קטל נדע
 (ג) ימות פסח ויחם
 (ד) ימות פסח ויחם
 (ה) ימות פסח ויחם
 (ו) ימות פסח ויחם
 (ז) ימות פסח ויחם
 (ח) ימות פסח ויחם
 (ט) ימות פסח ויחם
 (י) ימות פסח ויחם
 (יא) ימות פסח ויחם
 (יב) ימות פסח ויחם
 (יג) ימות פסח ויחם
 (יד) ימות פסח ויחם
 (טו) ימות פסח ויחם
 (טז) ימות פסח ויחם
 (יז) ימות פסח ויחם
 (יח) ימות פסח ויחם
 (יט) ימות פסח ויחם
 (כ) ימות פסח ויחם

ורדה אור השלם

- וְהָיָה עֶרְכָּךְ הַקֶּזֶב מִן
 הָאֵשׁ שֶׁנֶּחֱדָה וְעַד כִּי שֵׁשִׁים
 שָׁנָה יִהְיֶה עֶרְכָּךְ מִשְׁכֶּרֶךְ
 לֹא כִּסְהָ בִשְׁכָּל הַדְּרָשׁ.
 וְיִרְאֶה כֵּן
 וְאִם נִפְקֵה הוּא וְהָיָה
 כֵּךְ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה.
 וְיִרְאֶה כֵּן ד'
 וְאִם וְכֵן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְכֵן הַקֶּזֶב וְהוּא מִקְרִיב
 אֶת הָאֵשׁ אֶל נִקְבָּהּ מִשִּׁים
 דִּיבְנוּ לִפְנֵי ה'.
 וְיִרְאֶה א'
 וְאִם כֵּן הַנֶּחֱדָה לִקְרֹב מִן
 יִשְׁבֹּשׁוּ אֵת הַשָּׁנִים יִקְרְבוּ
 אֶת הָאֵשׁ וְהָיָה יִקְרְבוּ
 כֵּל הַבְּבוּר אֶחָד יִדְּלֶה
 וְכִנְאָנָה הַקֶּזֶב
 יִשְׂרָף לֹא אֶלְדִּיל אֶת
 הַקֶּזֶב בִּבְבוּר שׁוֹרֵף וְלֹא
 כֵּן בִּבְבוּר אֶחָד.
 וְכִיבֵשׁ מִשִּׁים

הגהות הב"ח

רש"י ד"ה האמר וכו'
 יצא הקו וכו' דפרישית לפיל
 וכו' (ב) ד"ה ות"ק סגור
 כמקום נקבות שרגיל
 להיות:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

קבה בערך זכר ובחיותא : (א) סיפרא ד' יהודה דהא : (ב) שיטה זו שמירשתי : (ג) דהאי
(ד) תיק מטמאין נקט : (ה) שהיא ודאי נקבה : (ו) לעולם טעמא משום :